

Vojtěch Jindra: Vidová struktura slovesných derivátů kořene -PAD-

Diplomová práce na FF UK v Praze. 2006/07. 135 s.

Posudek vedoucího práce

Je velmi potěšitelné, že stále větší počet mladých lingvistů se ve svých diplomových i disertačních pracích vrací k problematice českého, resp. slovanského vidu; v okruhu mně známých autorů představuje tato diplomová práce už třetí pokus. Přitom ve všech případech je vidět snahu vyrovnat se s názory velkých předchůdců z diskusí někdy již polozapomenutých, jako byli Poldauf, Kopečný, Dostál, Dokulil, Komárek ad. V nových pracích pozorujeme snahu přinést nová metodologická řešení na základě nových přístupů, vesměs ve srovnání s dřívějším formálních nebo formalizovaných. Východiskem tu může být jednak deduktivistická koncepce jazykového popisu, jednak rozsáhlejší materiál získávaný zvl. z korpusu a dalších elektronických médií, který svou relativní kompletností nabízí autorům nová řešení.

Vojtěch Jindra využívá ve své diplomové práci induktivně-deduktivní metodu, avšak na základě značně rozsáhlého materiálu získaného z elektronických zdrojů (korpusy, internet) a doplněného vlastní excerpcí slovníků a odborné i krásné literatury. Tak dospěl k úctyhodnému souboru různých slovesných tvarů čítajícímu více než tisíc položek. Jeho analýza je založena jak na sémantické dekompozici derivátů sloves s kořenem -PAD-, tak na syntaktických vlastnostech těchto sloves. Sympatickým rysem této práce je, že se hlásí k myšlence invariantního významu jazykových jednotek, a v tomto smyslu autor také svou koncepci zakládá. Konkrétní klasifikaci materiálu v autorově podání vidím jako optimální: významy derivátů od kmene -PAD- představují 53 dílčích významových jednotek, v jejichž rámci jsou postulovány jak jejich sémantické, tak syntaktické vnitřní distinkce. Jemná analýza těchto významů svědčí o vyspělém lingvistickém uvažování, které požadavky kladené na diplomovou práci výrazně přesahuje. Autor se také osvědčuje jako organizátor lingvistické práce, když v závěru navrhuje koncepci vytvoření výkladového slovníku českých slovesných derivátů.

Autorův text se vyznačuje velmi dobrými vlastnostmi odborného stylu, výklad je promyšlený a instruktivní. Grafická úroveň je velmi dobrá, přehlednost textu je zvyšována řadou dobře volených tabulek a schémat. Seznam literatury je reprezentativní, z článků Komárkových v 2. vyd. Příspěvků k české morfologii, z nichž autor nemohl kvůli pozdějšímu datu vydání čerpat, byly vybrány stejně ty podstatné.

Moje dotazy:

1. Při obhajobě prosím vyjasnit, které názory z někdejších prací a diskusí o vidu autora nejvíc ovlivnily.
2. Jaké místo zaujímá kategorie Aktionsart v autorově koncepci analýzy českého vidu?

Práci bez výhrad doporučuji k obhajobě jako vyzrálý příspěvek k strukturnímu popisu českého slovesa.

Prof. PhDr. Oldřich Uličný, DrSc.

V Praze 21. 1. 2007

